

DVANÁCT KMENŮ: ANI PO ROCE NIC ROZHODNUTO

Kolem šesté hodiny ráno dne 5. září 2013 překvapilo asi sto policistů komunitu náboženského společenství Dvanáct kmenů, která v počtu asi 150 příslušníků sídlí v bývalém klášteře ve švábské obci Deiningen na západním okraji Bavorska.¹ Zástupkyně úřadu v okresním městě Donau-Ries pak komunitě přečetla následující slova z dopisu: „Vážení rodiče, rozhodnutím soudu v Nordlingenu z 1. 9. 2013 bylo okresnímu úřadu v Donau-Ries, oddělení pro mládež a rodinu, přiděleno opatrovnictví Vašich dětí a bylo převedeno právo na určení bydliště, lékařské péče, školních záležitostí stejně jako právo na výběr vzdělávání a povolání. V tomto smyslu jsme dnes Vaše děti přemístili do dětských domovů a k pěstounským rodičům.“² Všech 39 dětí, které v komunitě žily, bylo rodičům odebráno.

Podnětem k této akci byl filmový materiál pro reportáž v televizi RTL.³ Připravil ji investigativní novinář Wolfram Kuhnigk, který více než měsíc opakovaně pronikal do komunity, a dokonce v některých místnostech umístil skryté kamery. Německá veřejnost tak byla konfrontována s realitou tělesného trestání dětí. Televize RTL o policejní akci informovala jako o „osvobození dětí“. V centru mediální pozornosti se pak ocitli i lidé, kteří společenství opustili a kteří potvrdovali běžnou praxi tělesných trestů. Byly diskutovány i jiné skutečnosti, které současná německá společnost považuje za problematické: vlastní způsob vzdělávání, nedůvěru ke zdravotnictví, práci dětí v zemědělství a v komunitních manufakturách, izolaci dětí (jak fyzickou, tak i mentální údajně způsobenou absencí přístupu k médiím) apod. Společenství je také obviňováno z toho, že vychovává děti v neúčtce rasovým a sexuálním menšinám.

Společenství Dvanácti kmenů jistě není bez problémů. Některé vyplývají z toho, že život v jakékoli komunitě má nejenom různé přednosti, ale je také náročný (a zvláště pro děti). Jiné problémy vyplývají z biblického fundamentalismu a ze snahy společenství o naplnění jeho představy o židovském ježíšovském mesianismu. Je ale otázkou, zda odebrání dětí rodičům tyto problémy řeší, anebo zda spíše tvoří nové. Na jaře bylo pět dětí vráceno rodičům, několik dalších uprchlo a skrývá se patrně mimo Německo. Hlavně se ale veškeré projednávání zoufale táhne. Více než rok v napětí a bez

rodičů – to lze za zájem dětí považovat jen velmi těžko. ■

Zdeněk Vojtíšek

Poznámky

- 1 Krátkou informaci společně s fotografií přinesl *Dingir* 16 (3), 2013, na 2. straně obálky. Základní představení společenství Dvanácti kmenů viz VINS, Petr, Komunita Dvanácti kmenů, *Dingir* 8 (3), 2005, str. 83-84.
- 2 Přeloženo z faksimile dopisu přetištěného v informačním materiálu *Státní násilí*, který komunity Dvanácti kmenů vydaly asi v březnu 2014.
- 3 Reportáž byla vysílána 9. září 2013.

POZDRAV SLUNCI A SVATĚMU VÁCLAVOVI

Ve specifickém prostředí naší země se jóga, duchovní dědictví hinduismu, proměnila spíše v tělocvičnou metodu, která v dnešní době získává nejrůznější podoby. Vývoj jógy u nás můžeme mapovat od první poloviny minulého století, kdy ji Karrel Weinfurter či František Drtikol v rámci putování po cestách mystických rozvíjeli v uzavřených kruzích. Později byla jóga redukována spíše na systém cvičení či relaxace s minimem náboženského obsahu. V dnešní době, která cílí na rozmanité zájemce a podněcuje sebezrovoj, je již možné nalézt širokou paletu směrů. Od těch více duchovně zaměřených, ke kterým patří například jógová škola MISA, v České republice zastoupena sdružením Rezonance, které se prezentuje jako duchovní škola, až po směry běžně cvičené v posilovnách a fitness centrech, pro svoje zaměření na zvyšování tělesné zdatnosti. K těm patří například power jóga či bikram jóga. Výstřední vlnu představuje tzv. „nahá jóga“, která je populární nejen v USA, ale zájemci si ji mohou zacvičit pod vedením nahatých profesionálů například i v Brně.

Příznivci kultury těla, širší duchovní tradice, kterou s sebou jóga přináší, ale i nespočet náhodných kolemjdoucích a turistů měli příležitost účastnit se Jógových dní dobrých skutků v Praze. Dne 8. června 2014 je v České republice pořádala vůbec poprvé Evropská federace jógy společně s Českou federací jógy. Část Václav-

ského náměstí, kterou protíná ulice Na Příkopě, zaplavily barevné cvičební podložky, na kterých zaujali svá místa účastníci akce v těsných bílých úborech. Některé z podložek byly ponechány volné pro případné zájemce, kteří se postupně k programu přidávali. Poselství, se kterým organizátoři akce na plochu Václavského náměstí vstupovali, bylo společně odeslat výzvu ke konání dobrých skutků všem občanům.

V právě poledne akci zahájila předsedkyně České federace jógy Brankica Kubátová, dále zástupci Evropské federace jógy a starosta městské části Praha 1 Oldřich Lomecký. Po slavnostním zahájení následoval jógový seriál Pozdrav slunci, který za zvuků rozléhající se hudby trval desítky minut. Po něm návštěvníci shlédli připravené vystoupení účastníků, kteří praktikují nový umělecký styl jógy Similiris, nedávno vzniklý v Srbsku a inspirovaný tancem a souhrou melodie s pohybem. Na závěr se všichni účastníci drželi za ruce a vytvořili velké tepající srdce, které symbolizovalo poselství lásky a míru. Na akci navazoval i večerní program v budově bývalého kláštera u kostela sv. Michala v Melantrichově ulici. Zde si návštěvníci vyslechli kirtanovou skupinu, která svojí tvorbou navazuje na tradiční indickou hudbu.

Kromě Prahy se k akci připojila i Vídeň, kde představení proběhlo o den dříve, tedy 7. 6., a 21. 6. 2014 jógini navštívili také Bělehrad, kde se v loňském roce pořádalo vůbec první setkání. Na akci se spolupodíleli cvičenci z různých koutů Evropy, nejhojněji bylo však zastoupeno právě Srbsko svým Svazem jógy. V Bělehradu je také plánována na 4. a 5. září 2014 mezinárodní interdisciplinární vědecká konference o józe. ■

Eva Mašková

Společně cvičený Pozdrav slunci na Václavském náměstí v Praze, kde byly v neděli 8. června zahájeny Jógové dny dobrých skutků. Foto: Eva Mašková